

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/144/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125206545
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125206545.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudcov JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobkyne: A. A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom v B., C. XX, zastúpenej Líška & Partners s.r.o., so sídlom v Košiciach, Brezová 10, IČO: 48 052 060, proti žalovanému: D. E. B. F., narodený XX.XX.XXXX, bytom G. H., I. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s.r.o. so sídlom v Košiciach, Kováčska 28, IČO: 52 858 774, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 08. septembra 2025 sp. zn. 0C/1/2025

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie Mestského súdu Košice zo dňa 08. septembra 2025 č.k. 0C/1/2025-187 okrem výroku II., ktorým súd priznal žalovanému voči žalobkyni náhradu trov konania vo výške 100%.

Z r u š u j e rozhodnutie vo výroku II., ktorým súd priznal žalovanému voči žalobkyni náhradu trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e:

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) uznesením zo dňa 08. septembra 2025 č.k. 0C/1/2025-187 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I.) a priznal žalovanému voči žalobkyni náhradu trov konania vo výške 100% (výrok II.).

2. Rozhodol tak na základe návrhu žalobkyne, ktorá sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia uloženia zákazu vstupu žalovaného do bytu č. X na 1. poschodí, vchod č. XX, v bytovom dome súpisné číslo XXXX, na pozemku: parc. č. 3583 a spoločných priestorov tohto bytového domu v katastrálnom území J., obec: B. - K. B., L. B. D. evidovanom na list vlastníctva č. XXXX, návrhu vydania rozhodnutia vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania predmetného bytu, o trovách konania, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie zákazu priblíženia žalovaného k žalobkyni a o uloženie zákazu kontaktovania žalobkyne žalovaným.

3.1 Žalobkyňa dôvodila, že žalovaný je jej manželom, pričom manželstvo uzavreli dňa 12.10.2013. Z manželstva sa narodili dve maloleté deti, a to maloletý syn M. B., nar. XX.XX.XXXX a maloletá dcéra B. B., nar. XX.XX.XXXX. Spoločne žijú v byte na ul. C. XX, XXX XX B., ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného.

3.2 V súčasnosti na Mestskom súde Košice prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 82P/48/2025. Manželstvo so žalovaným až na pár okamihov nebolo nikdy harmonické. Prakticky aj v čase pred uzavretím manželstva žalobkyňa zo strany žalovaného bola pod neustálou kontrolou, avšak uvedená kontrola prerástla do doslovného ovládania jej života zo strany žalovaného, ktorý fakticky rozhoduje o všetkých veciach, ktoré sa jej týkajú. Žalovaný mal a má neustálu potrebu ju kontrolovať, rozhodovať o tom, s kým a kedy sa môže stretávať. Uvedené konanie žalovaného sa však postupom rokov stále radikalizovalo a prerástlo až do tej miery, že sa žalobkyňa žalovaného fakticky bojí, nakoľko nikdy nevie predvídať jeho správanie,

nikdy nevie, čo ho podráždi, čo jej bude zasa vytykať, ako bude reagovať, nakoľko bežne sa stávalo, že žalovaný po tom, ako sa rozčúlil, niečo hodil, hoci vlastný telefón o skriňu. V prípade akéhokoľvek vzdoru nasledovali vyhrážky o tom, ako ju zničí, že ju úplne potopí, zničí jej kariéru a zoberie jej deti tak, že ostane úplne sama a bez financií.

3.3 Približne v polovici mesiaca február tohto roku žalobkyňa žalovanému povedala, že s ním nechce byť, že ju tento život zraňuje, že ju zraňuje jeho správanie. Bola na sesternickej oslave, kde si žalovaný opätovne ako mnohokrát v minulosti vyhľadal jej polohu cez mobilnú aplikáciu a prišiel za ňou. Na oslave na ňu pred ostatnými kričal a nadával jej a nútil ju ísť domov, že ako si dovoľuje robiť niečo iné, ako on rozhodol. Keď následne pred ním ušla do taxíka, tento prenasledoval a donútil ju nastúpiť k nemu. Následne jej odmietal zastaviť auto, aj keď mu opakovala, že sa ho bojí, že už takto nechce žiť a povedal, že môže vyskočiť. Keď došli na Sídlisko KVP a ona vybehla z auta, tak ju prenasledoval a zastavili ho až ľudia na zastávke autobusu.

3.4 V prípade maloletých detí uvádza, že správanie žalovaného vnímali tak, že je to veľmi zlé, nakoľko aj syn viackrát prosil žalovaného, ktorý ju zatváral v miestnosti v ich byte, aby ju pustil, aby za ňou mohol ísť. Deti v poslednom období často nemohli zaspáť kvôli tomu, čo žalovaný robil, keď hystericky vrieskal, plakal v byte, vrieskal v aute, kedy ho zakaždým prosila, aby to nerobil, pretože všetkých traumatizuje.

3.5 Žalovaný si často vynucoval pohlavný styk, kde manželku nútil k rôznym praktikám, ktoré jej ubližovali fyzicky. V prípade, že styk odmietala, tak jej nedovolil spať, kričal po nej, vravel, že musí tak, že sa mnohokrát zobudili aj deti, kedy následne, aby bol kľud, podľahla. Uvedené správanie žalovaného vyústilo do jej súčasného stavu, kedy doslova neznesie, aby sa jej dotkol. Pri akomkoľvek fyzickom kontakte zo strany žalovaného doslova stuhne a nie je schopná ani rozmýšľať.

3.6 Celkové správanie žalovaného jej spôsobilo vážne psychické problémy, kedy nevedela jesť, spať, cítila sa celkovo veľmi zle a z ktorého dôvodu bola nútená vyhľadať odbornú pomoc, pričom v súčasnosti navštevuje psychiatrickú ambulanciu A. N. a užíva predpísanú liečbu.

3.7 Predmetné správanie žalovaného eskalovalo dňa 28.03.2025, kedy bol žalovaný zadržaný pre podozrenie zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, pričom uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. 31Tp/14/2025 zo dňa 31.03.2025 bol podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby vo veci trestného stíhania pre zločin obmedzovania osobnej slobody v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania sa. Následne bola ako poškodená informovaná, že žalovaný bol dňa 17.04.2025 z väzby prepustený.

4.1 O návrhu súd rozhodol (prvýkrát) uznesením sp. zn. 0C/1/2025 zo dňa 21.04.2025 tak, že žalovanému uložil, aby dočasne nevstupoval do bytu č. X na 1. poschodí, vchod č. XX, v bytovom dome súpisné číslo XXXX, na pozemku:: parc. č. 3583 a spoločných priestorov tohto bytového domu v katastrálnom území J., obec: B. - K. B., okres Košice II evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX / výrok I./ Zároveň návrh žalobkyne na vydanie rozhodnutia vo veci samej o vylúčení žalovaného z užívania bytu, o trovách konania, návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobkyňi a o uloženie zákazu kontaktovania žalobkyne žalovaným vylúčil sa samostatné konanie /výrok II./

4.2 Na základe odvolania žalovaného odvolací súd uznesením č. k. 6Co/75/2025-158 zo dňa 27.06.2025 zrušil uznesenie Mestského súdu Košice zo dňa 21.04.2025 č.k. 0C/1/2025-35 vo výroku I. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci dospel k predčasnému záveru o splnení zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 CSP v spojení s § 325 ods. 2 písm. e/ CSP. Podľa odvolacieho súdu v danom prípade žalobkyňa dôkazné bremeno neunesla, neosvedčila základné skutočnosti umožňujúce záver o dôvodnosti jej tvrdenia o násilnom správaní žalovaného v intenzite, ktorá by odôvodňovala potrebu navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov strán, a to rozhodnutím súdu, ktorým uložil zákaz vstupu žalovaného do bytu, v ktorom býva spolu so žalobkyňou. Neosvedčila dostatočným spôsobom potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu z právneho dôvodu, že by bol žalovaný dôvodne podozrivý z násilia. V rozhodnutí odvolací súd uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť skutkové tvrdenia žalobkyne v spojení s dôkazmi ňou predloženými, či tieto neosvedčujú dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f/ CSP.

5. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 42C/16/2025 súd zistil, že uznesením Mestského súdu Košice zo dňa 14. mája 2025 č.k. 42C/16/2025-42 súd uložil žalovanému povinnosť, aby sa nepribližoval k žalobkyňi na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom konaní, trestnom

a správnom konaní, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (výrok I.). Zároveň súd uložil žalovanému nekontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami s výnimkou komunikácie, týkajúcej sa starostlivosti o maloleté deti M. B., nar. XX.XX.XXXX a B. B., nar. XX.XX.XXXX, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (výrok II.). Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6Co/76/2025-151 z 04.07.2025, právoplatným dňa 27.07.2025 zrušil uznesenie Mestského súdu Košice zo dňa 14. mája 2025 č.k. 42C/16/2025-42 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, majúc za to, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné vzhľadom na nedostatok konkrétnych dôvodov a úvah súdu, ktoré viedli k záveru o splnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie nevenoval náležitú pozornosť dôslednému skúmaniu všetkých zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci, v dôsledku čoho je predčasný jeho záver o splnení zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h/ a g/ CSP.

6. Po právnom posúdení podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e/, f/, CSP súd dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

7. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu opätovne posúdil, či sú v danom prípade splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a taktiež podľa § 325 ods. 2 písm. f/ CSP.

8. Vychádzajúc z bodu 27. odôvodnenia uznesenia krajského súdu, žalobkyňa do doby vydania predmetného rozhodnutia (t. j. 27.06.2025) neosvedčila násilné konanie žalovaného ako také, keďže okrem jej vlastných vyjadrení v žalobe súdu neponúkla iné dôkazy, ktoré by osvedčili násilné správanie sa žalovaného. Násilné konanie žalovaného, z dôvodu ktorého by bol žalovaný vykázaný zo spoločného obydľia ani tvrdené nebolo. Žalovaný totiž nebol policajným orgánom vykázaný zo spoločného obydľia. Súd preskúmal, či od uvedenej doby došlo k zmene dôkaznej situácie, pričom zistil, že od vydania rozhodnutia odvolacieho súdu žalobkyňa súdu nepredložila žiadne ďalšie dôkazy na podporu svojich pôvodných tvrdení, ani nepredniesla žiadne nové tvrdenia. K zmene dôkaznej situácie v danej veci teda nedošlo, a preto rešpektujúc uvedený záver odvolacieho súdu mal súd za to, že v danej veci neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, keďže doposiaľ nebola osvedčená naliehavosť úpravy pomerov podľa písm. e/, ktoré rieši najakútnejšie situácie domáceho násillia.

9.1 Následne súd skúmal, či boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f/ CSP.

9.2 Súd mal za to, že žalobkyňa osvedčila konanie žalovaného, ktoré bolo spôsobilé zasahovať do jej telesnej, resp. duševnej integrity, a to podaním trestného oznámenia na žalovaného, na základe ktorého voči nemu bolo vznesené obvinenie pre zločin obmedzovania osobnej slobody v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania v konaní vedenom pod spisovou značkou: ČVS: ORP-400/X-VYS-KE-2025 a následným rozhodnutím Mestského súdu Košice č. k. 31Tp/14/2025-27 zo dňa 31.03.2025, na základe ktorého bol žalovaný väzobne stíhaný. Iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v tomto smere nepredložila. Aj takéto osvedčenie konania žalovaného, ktoré bolo spôsobilé zasahovať do jej telesnej, respektíve duševnej integrity, však súd posudzoval vo vzájomnej súvislosti s predpokladmi nariadenia neodkladných opatrení, a teda osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Súd skúmal, či je v súčasnosti daná naliehavá potreba zasiahnuť do vzťahu strán sporu nariadením neodkladného opatrenia, či pretrváva existencia hrozby zo strany žalovaného, že bude svojim konaním ohrozovať alebo narúšať telesnú alebo duševnú integritu žalobkyne, pričom dospel k záveru, že tieto podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v súčasnosti splnené nie sú. Vychádzal pritom zo skutočností, že v prebiehajúcom trestnom konaní bol žalovaný prepustený z väzby rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, ktorý zároveň nahradil väzbu žalovaného jeho písomným sľubom, že povedie riadny život a probačným dohľadom, pričom probačný a mediačný úradník súdu vykonáva dohľad nad správaním sa žalovaného v medziach zákona a vo vzťahu k žalobkyňi tak, aby boli ochránené jej oprávnené záujmy. Porušením tohto písomného sľubu a podmienok probačného dohľadu, ktorý mu bol uložený, by sa žalovaný vystavil následkom takéhoto konania vo vzťahu k jeho väzobnému stíhaniu v prebiehajúcom trestnom konaní. Súd mal za to, že predmetným súdnym rozhodnutím bola vykonaná ochrana telesnej a osobnej integrity žalobkyne a ďalšia ingerencia súdu v tejto otázke nie je neodkladná.

10. Na základe uvedených skutočností súd nenadobudol presvedčenie, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický, nakoľko tento už inými opatreniami súdu v prebiehajúcom trestnom konaní zabezpečený bol. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia po posúdení možnosti jeho nariadenia podľa § 325 odsek 2 písm. e) a písm. f) CSP zamietol.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na plný úspech žalovaného vo veci mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

12.1 Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP a navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12.2 Žalobkyňa uviedla, že s napadnutým uznesením v celom rozsahu nesúhlasí, nakoľko má za to, že nereflekтуje vykonané dokazovanie. Žalobkyňa sa žalobou o vylúčenie žalovaného z užívania bytu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala nariadenia neodkladného opatrenia uložením zákazu žalovaného vstupovať do bytu, zákazu vstupu do bytového domu, v ktorom sa byt nachádza, ako aj uloženia zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobkyni a zákazu kontaktovania žalobkyne písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou s výnimkou vymedzených prípadov, o čom konajúci súd rozhodol uznesením z 21.04.2024 sp.zn. 0C/1/2025, v druhom výroku vylúčil návrh žalobkyne na vydanie rozhodnutia vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania bytu a na uloženie neodkladného opatrenia zákazu priblíženia žalovaného k žalobkyni na samostatné konanie. Súd uznesením z 21.04.2025 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť, aby dočasne nevstupoval do bytu č. X na 1. poschodí, vchod č. XX, v k.ú. J., evidovanom na LV č. XXXX. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7Tpo/19/2025 zo 17.04.2025 bol žalovaný prepustený z väzby, predmetný stav bol konajúcim súdom vyhodnotený doslova odlišne. Pokiaľ ide o samotné odôvodnenie záveru prijatého konajúcim súdom, poukázala na bod 16. odôvodnenia, v ktorom súd konštatoval, že vzhľadom na písomný sľub žalovaného, ako aj uložený probačný dohľad v rozhodnutí Krajského súdu Košice o prepustení žalovaného z väzby, bola predmetným súdnym rozhodnutím vykonaná ochrana telesnej a osobne integrity žalobkyne a ďalšia ingerencia súdu v tejto otázke nie je neodkladná. Súd konštatoval, že keďže porušenie sľubu, ako aj naplnenie účelu dohľadu, by malo následky vo vzťahu k väzbe, je možné predpokladať, že je v záujme žalovaného, aby sa nedopustil takéhoto konania. Zdôraznila, že uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7Tpo/19/2025 zo dňa 17.04.2025, ktorým bol žalovaný prepustený z väzby na slobodu, nebolo konštatované, že súd rozhodujúci o väzbe nemal osvedčenú hrozbu, že žalovaný nebude ohrozovať alebo narúšať telesnú alebo duševnú integritu žalobkyne. Pokiaľ by tomu tak bolo, súd by nevzhliadol v danom prípade dôvody väzby. Konajúci súd však v danom prípade dôvody väzby vzhliadol, teda inak povedané, mal osvedčenú hrozbu zo strany žalovaného, väzbu sa však rozhodol nahradit' prijatím písomného sľubu, ako aj probačným dohľadom, teda sa rozhodol dať žalovanému šancu správať sa korektne. V zmysle uvedeného má za to, že uvedené nemožno vnímať len cez optiku tak, ako to bolo v odôvodnení súdu prvej inštancie, nakoľko ním vyvozené závery nezodpovedajú skutkovému stavu, resp. tieto sú vyvodzované v rozpore so skutkovým stavom. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa osvedčila konanie žalovaného, ktoré bolo spôsobilé zasahovať do jej telesnej, resp. duševnej integrity, a to už samotným podaním trestného oznámenia, na ktorého základe bolo žalovanému vznesené obvinenie pre zločin obmedzovania osobnej slobody v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania, v konaní vedenom pod sp.zn. ČVS: ORP-400/X-VYS-KE-2025 a následným rozhodnutím Mestského súdu Košice o väzobnom stíhaní žalovaného. Súd však uviedol, že aj takéto konanie žalovaného musel posúdiť vo vzájomnej súvislosti s predpokladmi na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda, či pretrváva existencia hrozby zo strany žalovaného, ktorú konajúci súd nemal za osvedčenú. Neuvádzala opätovne dôvody, ktoré ju viedli k podaniu žaloby, ako aj návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko podrobný opis udalostí žalobkyňa súdu už niekoľkokrát uvádzala. Zdôraznila, že násilím je každá forma ubližovania a prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo robiť nechce alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Tieto formy násillia sú páchané v zdánlivo harmonických manželstvách, za zavretými dverami, bez svedkov v prítomnosti maloletých detí, kde osoby zasiahnuté takýmto násilím majú pred sebou neľahké rozhodnutia, a to buď

zotrvať vo vzťahu alebo začať uvedenú situáciu riešiť aj so všetkými negatívnymi dôsledkami a domáhať sa preukázania pravdy.

12.3 Žalobkyňa nespočetnekrát vypovedala k prežitým udalostiam, pričom v zmysle záverov znaleckého posudku č. 22/2025 sa nejednalo o fabulácie a znalec ich zhodnotil z hľadiska psychologického ako autentické, identické s reálne prežitým aj zapamätaným. Pokiaľ ide o výpoveď svedka O. G. B. zdôraznila, že táto vo svojej výpovedi poukazovala na spôsob života žalobkyne so žalovaným, na jeho správanie k žalobkyňi, kde mimo iného bezprostredne uviedla pri opise udalostí, že mala pocit ohrozenia žalobkyne. Mala za to, že správanie žalovaného vo vzťahu k žalobkyňi za trvania manželstva postupne eskalovalo, výsledkom čoho bolo konanie žalovaného zo dňa 28.03.2025. Predmetné konanie nebolo skratové, náhodné, ale jednalo sa o dopredu premyslený plán žalovaného, čoho dôkazom je aj následné správanie žalovaného po incidente. Miera intenzity násillia ako aj osvedčenia hrozby pre žalobkyňu je absolútne zrejmá a vyplýva z faktu, že žalovaný bol prepustený z väzby na slobodu a nebolo konštatované, že súd rozhodujúci o väzbe nemal osvedčenú hrozbu, že žalovaný nebude ohrozovať alebo narúšať telesnú alebo duševnú integritu žalobkyne. Pokiaľ by tomu tak bolo súd by nevzhliadol v danom prípade dôvody väzby.

13. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne nestotožnil s dôvodmi odvolania, lebo sú v rozpore so zákonom, skutočnosťou, judikatúrou a tvrdeniami uvádzanými v súdnom konaní. Súd prvej inštancie rozhodol správne, v súlade so zákonom a stotožnil sa s výrokmi a odôvodnením rozhodnutia. Uviedol, že odvolací dôvod, na ktorý poukazuje žalobkyňa nebol naplnený, neexistuje, teda odvolanie voči uzneseniu je potrebné odmietnuť. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa sa nestotožňuje a nesúhlasí s uznesením súdu nezakladá odvolací dôvod. Do dnešného dňa nepredložila žiaden relevantný dôkaz, ktorý by podporil jej tvrdenie o nutnosti bezodkladnej úpravy pomerov a nariadení neodkladného opatrenia. Žalovaný v plnom rozsahu popiera tvrdenia žalobkyne, nakoľko sú zavádzajúce. Žalobkyňa neustále skresľuje situácie, uvádza nepravdivé informácie za účelom očiernenia povesti, charakteru a správania sa žalovaného. Neuvádza žiadne nové tvrdenia vo svojom odvolaní, opakuje dookola tie isté subjektívne tvrdenia, ktoré nie sú podporené žiadnymi relevantnými dôkazmi. Žalobkyňa sa neustále snaží zdiskreditovať žalovaného, či už v jeho osobnom alebo profesijnom živote, robí to priamo ona alebo prostredníctvom iných osôb, pričom celé toto konanie aj ostatné súdne konania pramenia jedine z nenávisťi a odporu žalobkyne voči žalovanému. Žalobkyňa zabúda na jednu dôležitú skutočnosť, že základným problémom je jej nevera voči manželovi, ktorú tajila a odhalila ju až po niekoľkých mesiacoch mimomanželského pomeru. Neexistuje žiaden dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko žalovaný žiadnym spôsobom nekontaktuje žalobkyňu, neudržiava s ňou žiaden kontakt, nepribližuje sa k nej a už vôbec ju neohrozuje, naopak sa snaží, čo najviac dištancovať od tejto osoby. Odkedy bol prepustený z väzby (17.04.2025) nerealizoval žiadne kroky, ktorými by sa chcel približovať k žalobkyňi, stretávať sa s ňou, kontaktovať ju. Žalobkyňa fabuluje, uvádza nepravdy o žalovanom. Poprel tvrdenia, aby G. B. bola očitým svedkom konania žalovaného, nakoľko táto skutočnosť nie je pravdou, vôbec to nevyplývalo z jej svedeckej výpovede, žalobkyňa účelovo zavádza súd. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne, že jeho konanie nebolo skratové, nakoľko žalovaný žiadne takéto tvrdenia o skratovom konaní neuvádzal ani neuvádza, popiera v plnom rozsahu svoju vinu v trestnom konaní, nespáchal žiadne protiprávne konanie ani voči žalobkyňi, ani voči inej osobe, žiadnym spôsobom sa nevyhrážal p. B., o čom svedčí aj jeho výpoveď z trestného konania, ktorú dokladovali v tomto konaní. Do pozornosti súdu dali aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/113/2025 zo dňa 29.09.2025, ktoré sa týka rovnakých sporových strán, rovnako neodkladného opatrenia, ktoré bolo zamietnuté, pričom Krajský súd v Košiciach toto rozhodnutie potvrdil. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a priznal žalovanému voči žalobkyňi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobkyne bolo žalobkyňi prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 20.11.2025. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

16. Uznesenie je vo výroku I. vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, lebo žalobkyňa neosvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

18. Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

19. Podľa ust. § 325 od. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

21. V prejednávanvej veci návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný spolu so žalobou vo veci samej na vylúčenie žalovaného z užívania bytu podľa ust. § 705a OZ, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 42C/16/2025 na Mestskom súde Košice.

22. Predpokladom nariadenia neodkladných opatrení po začatí konania je: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, 3. preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (splnenie tejto podmienky sa vyžaduje iba u neodkladných opatrení nariadených počas konania).

23. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne. Je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru neodkladných opatrení nariadených počas konania vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov; t.j. či ide o zásah primeraný.

24. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

25. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami (alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené), pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

26. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy z ohrozenia exekúcie.

27. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti.

28. Správne súd prvej inštancie zisťoval splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a zaoberal sa v prvom rade otázkou, či žalobkyňa osvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán, ktorá má vyplývať z protiprávneho konania žalovaného.

29. Aj keď s poukazom na preventívnu funkciu neodkladného opatrenia nemožno jeho nariadenie podmieňovať požiadavkou preukázania priamo násilného skutku a aj následku, je nevyhnutné osvedčiť násilné konanie žalovaného, a to v takej intenzite, ktorá si vyžaduje zásah zo strany súdu a súčasne musí byť osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov strán.

30. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov znamená, že strane konania bez vydania neodkladného opatrenia bezprostredne hrozí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Osvedčenie splnenia uvedenej podmienky zaťažuje navrhovateľa/žalobcu, ktorý by mal súdu poskytnúť dôkazy, osvedčujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Z týchto dôkazov musí vyplývať existencia konkrétnych okolností, preukazujúcich naliehavosť úpravy pomerov strán, najmä vzhľadom na preukázanie reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy.

31. Odvolací súd už v zrušujúcom uznesení vyslovil záver, že žalobkyňa vo vzťahu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e/ CSP dôkazné bremeno neunesla, neosvedčila základné skutočnosti umožňujúce záver o dôvodnosti jej tvrdenia o násilnom správaní žalovaného v intenzite, ktorá by odôvodňovala potrebu navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov strán, a to rozhodnutím súdu, ktorým by uložil zákaz vstupu žalovaného do bytu, v ktorom býva spolu so žalobkyňou. Neosvedčila dostatočným spôsobom potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu z právneho dôvodu, že by bol žalovaný dôvodne podozrivý z násillia.

32. Správne preto súd prvej inštancie skúmal, či v prejednávanej veci nie/sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 1 písm. f/ CSP, ktorým by súd uložil žalovanému nevstupovať do bytu č. X na 1. poschodí, vchod č. XX, v bytovom dome súpisné číslo XXXX, na pozemku: parc. č. 3583 a spoločných priestorov tohto bytového domu v katastrálnom území J., obec: B. - K. B., L. B. D. evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX z dôvodu, že svojim konaním ohrozuje telesnú alebo duševnú integritu žalobkyne.

33. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa pre účely nariadenia neodkladného opatrenia neosvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, prihladajúc na to, že v prebiehajúcom trestnom konaní došlo k nahradeniu väzby písomným sľubom obvineného, že povedie riadny život a probačným dohľadom, pričom probačný a mediačný úradník súdu vykonáva dohľad nad správaním sa obvineného v medziach zákona a vo vzťahu k poškodenej tak, aby boli ochránené jej oprávnené záujmy.

34. Vychádzajúc z definovania podmienok, za ktorých môže byť obvinený vzatý do väzby (§ 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), účelu väzby (podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku) a podmienok, za ktorých obvinený prepustený z väzby, môže byť v tej istej veci vzatý do väzby (§ 71 ods. 3 písm. b),c),e) Tr. por.), v prípade záruky alebo sľubu musí byť splnená spoločná podmienka, že súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje záruku alebo sľub za dostatočný, a to vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu, a sľub alebo záruku prijme. V prípade dohľadu musí byť splnená podmienka, že príslušný orgán (súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie) vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu dospeje k záveru, že účel väzby možno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným a následne ho uloží. Ponechanie na slobode nahradením väzby je miernejším prostriedkom ako obmedzenie osobnej slobody a ktorý je zároveň spôsobilý zabezpečiť účel väzby. Súd pri rozhodovaní či väzbu nahradí musí zvažovať, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

35. Ak bol obvinený ponechaný na slobode alebo prepustený na slobodu pretože súd prijal písomný sľub obvineného alebo ak obvinený poruší daný sľub alebo nesplní povinnosti alebo poruší obmedzenia, ktoré mu uložil súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, alebo probačný a mediačný úradník oznámi, že dohľad neplní svoj účel alebo že obvinený marí nerušený výkon kontroly technickými prostriedkami, môže súd vziať obvineného do väzby (§ 80 ods. 3 Tr. por.).

36. V preskúmvanej veci krajský súd rozhodujúci o väzbe dospel k záveru, že účel väzby je možné dosiahnuť nahradením väzby písomným sľubom obvineného, že povedie riadny život a probačným dohľadom, ktoré zabezpečia naplnenie účelu väzby a zabránia obvinenému v pokračovaní v trestnej činnosti a že probačný a mediačný úradník súdu dohliadne na dodržanie písomného sľubu obvineným a bude vykonávať dohľad nad správaním sa obvineného v medziach zákona a vo vzťahu k poškodenej tak, aby boli ochránené jej oprávnené záujmy.

37. Vzhľadom na uvedené nie je osvedčené, že je ohrozený život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť žalobkyne, neexistuje hrozba zo strany žalovaného, že bude ohrozovať alebo narúšať telesnú alebo duševnú integritu žalobkyne. Aj podľa odvolacieho súdu písomný sľub žalovaného a výkon probačného dohľadu nad žalovaným je potrebné pri rozhodovaní o dôvodnosti nároku a bezprostrednej hrozby ujmy zohľadniť, keďže uvedené prostriedky vnútroštátneho práva zabezpečujú ochranu práv žalobkyne a porušenie sľubu, neplnenie účelu dohľadu by malo následky vo vzťahu k väzbe, preto je možné predpokladať, že je aj v záujme žalovaného, aby sa nedopustil takého konania.

38. Zároveň aj samotný žalovaný v rámci vyjadrenia k odvolaniu uvádza, že sa k žalobkyni nepribližuje, nekontaktuje ju, s výnimkou informácii vzťahujúcich sa k deťom. Žalobkyňa predloženými dôkazmi, výpoveďami z trestného konania, závermi znaleckých posudkov a ani jej tvrdeniami v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčila také konanie žalovaného do jej telesnej alebo duševnej integrity a v takej intenzite, ktorá si vyžaduje i zásah zo strany súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia.

39. Nebolo možné akceptovať námietku odvolateľky, že súd skorším uznesením vyhovel jej návrhu v čase identickej dôkaznej situácie a identického skutkového stavu, kedy uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Tpo/19/2025 zo dňa 17.04.2025 bol žalovaný prepustený z väzby, avšak predmetný stav konajúci stav vyhodnotil odlišne. Práve skutočnosť, že súd neprihliadol na to, že krajský súd prepustil žalovaného z väzby a nevenoval pozornosť tomu, že súd nahradil väzbu písomným sľubom obvineného, že povedie riadny život a probačným dohľadom (pričom probačný a mediačný úradník súdu vykonáva dohľad nad správaním sa obvineného v medziach zákona a vo vzťahu k poškodenej tak, aby boli ochránené jej oprávnené záujmy), bol (okrem iného) dôvodom, pre ktorý bolo skoršie rozhodnutie zrušené. Odvolací súd v tejto súvislosti v zrušujúcom uznesení vytkol súdu prvej inštancie, že nevyhodnotil či existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť žalobkyne a uložil mu uvedené posúdiť.

40. Ani námietka, že Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 7Tpo/19/2025 neprepustil žalovaného z väzby z dôvodu, že by nevzhladol dôvody väzby (a teda, že by konštatoval, že nemal osvedčenú hrozbu, že žalovaný nebude ohrozovať alebo narúšať jej telesnú alebo duševnú integritu) ale preto, že sa rozhodol nahradiť väzbu prijatím písomného sľubu a probačným dohľadom, nie je spôsobilá privodiť zmenu preskúmvaného uznesenia, nakoľko súd prvej inštancie návrh žalobkyne nezamietol vychádzajúc z úvahy o nenaplnení dôvodov väzby, ale preto, že nepovažoval za osvedčenú potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán (vzhľadom na sľub žalovaného v trestnom konaní a probačný dohľad).

41. Žalobkyňa ani v odvolacom konaní nespochybnila a nevyvrátila tvrdenia žalovaného, že žalobkyňu žiadnym spôsobom nekontaktuje, nepribližuje sa k nej, neohrozuje ju, naopak snaží sa čo najviac od nej dištancovať, nerealizuje žiadne kroky, ktorými by chcel žalobkyňu poškodiť.

42. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné a nespôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie vo výroku I. ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

43. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedené neodkladné opatrenie súvisí s konaním vo veci samej, keďže uznesením sp. zn. 0C/1/2025 zo dňa 21.04.2025 súd rozhodol tak, že žalovanému uložil, aby dočasne nevstupoval do bytu č. X na 1. poschodí, vchod č. XX, v bytovom dome súpisné číslo XXXX, na pozemku:: parc. č. 3583 a spoločných priestorov tohto bytového domu v katastrálnom území J., obec: B. - K. B., okres Košice II evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX /výrok I./ a zároveň návrh žalobkyne na vydanie rozhodnutia vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania bytu, o trovách konania, návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobkyni a o uloženie zákazu kontaktovania žalobkyne žalovaným vylúčil sa samostatné konanie /výrok II./, pričom konanie vo veci samej je vedené na Mestskom súde Košice sp. zn. 42C/16/2025, rozhodne súd o trovách tohto neodkladného opatrenia až v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť, vrátane trov tohto odvolacieho konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zrušil uznesenie vo výroku II..

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).